

om at skaffe Arbejde. Hvor ofte er det ikke sagt til os: Hvad vil I gøre for at skaffe Arbejde? Kan I pege paa Arbejde? Saa kommer jeg, som er forholdsvis elskværdig, og siger til Regeringen: Der ligger et stort Stykke Arbejde til 6 Mill. Kr. i den By. Der er mange Hundrede arbejdsløse der, som Staten og Byen skal underholde. Aflast Byen og Statskassen, og begynd paa det Arbejde, da vi har en Overenskomst underskrevet derom. Og saa sker der intet. Som det saa ofte er sagt fra mit Partis Side, har Regeringen Førerskabet med Hensyn til Afbødning af Arbejdsløshedens Virkninger. Saa meget mere Pris burde Regeringen da sætte paa, at et menigt Medlem rækker Haanden ud til den og viser den, hvor der er Arbejde. Bedre Bevis paa den Lige gyldighed, hvormed Regeringen omfatter dette Spørgsmaal, findes neppe end dette; at den ikke har sat dette Arbejde i Gang.

Efter at jeg her havde omtalt Forholdene, skete der saa noget? Nej, stadig ingen Ting. Det er det triste ved den Historie. Det synes, som om man er kommet ind i et Uføre, hvoraf man ikke kan komme ud igen. Jeg tror, at Statsbanerne gav sig til at spekulere paa et andet Projekt; jeg tror, Statsbanerne fandt en ny Idé med en saakaldt Højbane. Jeg skal ikke sige, at det var for at komme bort fra det tidligere Projekt, skønt der er Ting, der synes at tyde derpaa. Jeg skal heller ikke sige, at det er for at skaffe Bevis for, at Statsbanernes Teknikere ikke er nær saa optagne, som man fra Regeringens Side gerne vil give det Udseende af. Jeg ved ikke, hvad Grunden er; men jeg ved, at man ikke meddelte Vejle noget som helst. Med Hænderne i Skødet afventede man fra Regeringens Side, hvad der vilde ske, og saa gik der baade Vinter og Vaar, og der skete stadig ingenting — udover dette, at vor Arbejdsløshed steg og steg, saaledes at den til sidst var katastrofal for Byen. I December var vi oppe paa 1 161 arbejdsløse, for i Februar at stige til 1 950, hvilket vil sige næsten Halvdelen af Byens Arbejdsstand; i Juni Maaned gik Arbejdsløsheden ned til 1 500 og er senere faldet til 1 200, under hvilket Tal den ikke har været hele Sommeren.

Jeg skal ikke komme ind paa at beskrive, hvad denne Arbejdsløshed betyder

af Sorg og Nød i disse mange Hjem, det vilde være en altfor trist Skildring. Derimod vil jeg dvæle et ganske lille Øjeblik ved, hvad den koster Stat og Kommune. I Januar 1921 udbetalte vi 83 000 Kr., i Februar 116 000 Kr. og i Marts 128 000 Kr., for derefter i de øvrige Maaneder at udbetale 100 000 Kr. om Maaneden; det vil sige, at der i alt for Vejles Vedkommende fra den 1. Januar 1921 til den 1. Oktober er udbetalt i ordinær Hjælpekasseunderstøttelse 176 000 Kr. og i Arbejdsløshedsunderstøttelse det store Tal af 822 000 Kr. Dertil kommer, hvad vi har udbetalt i almindelig Dyrtidshjælp efter Dyrtidsloven, 34 000 Kr., saaledes at vi alt i alt har udbetalt 1 Mill. Kr. i 9 Maaneder i en By, der kun tæller 22 000 Indbyggere. Det tror jeg det høje Ting vil indrømme mig, er et meget stort Beløb, og af dette Beløb paahviler det Staten at udrede henholdsvis 58 000 Kr., 493 000 Kr. og 17 000 Kr. eller i alt 569 000 Kr.; det vil sige langt over ½ Mill. Kr. til en eneste By her i Landet.

Deraf tror jeg man kan gøre sig et Begreb om, hvad det vil sige at være uvirk-som i en Sag som denne. Og nu skulde man synes, at naar Forholdet er saa grelt, maatte alle gode Kræfter komme i Bevægelse for at bøde paa det. Men i saa Tilfælde kan man ikke regne Statsbanerne eller Regeringen som hørende til de gode Kræfter i vort Samfund. De gjorde nemlig intet.

Man forstaar, at der i Byens Arbejdsstand, som daglig gaar og ser paa, at der ligger et stort Stykke Arbejde udenfor dens Dør, men alligevel maa gaa paa den ringe Understøttelse, rejser sig en Harmen mod den nuværende Regering. Og jeg beder Dem huske paa, at Vejle Bys Befolkning havde en Overenskomst med Banerne og derfor naturligvis stadig ventede, at der maatte ske et eller andet, saaledes at denne Tingenes Tilstand kunde blive afhjulpet. Men der gik Maaned efter Maaned. Da Rigsdagen var blevet hjemsendt i Maj, rørte Byraadet paa sig i Juni ved en ny Henvendelse til Statsbanerne, og saa vaagne Statsbanerne op til Daad og indrømmede, at der forelaa en Overenskomst; men nu havde man fundet et nyt Projekt, som naturligvis var langt bedre, og saa opremsede man alle de gode Sider, der var